

Jan Amos Komenský

Šťastný konec,
šťastný začátek,
jak už to tak bývá,
u mnohých pohádek.

Komenský to tak moc neměl,
i přesto svou kariéru slibně rozjel.
Ale co postihlo našeho Jána,
byla pro něj velká rána.

Už ve dvanáctém roku jeho života,
stala se z něj sirota.

Jak trochu přešla tahle životní dřina,
potkalo ho velké štěstí -
pan Karel starší ze Žerotína,
který ho podpořil,
aby mohl studovat
a svou kariéru si tak budovat.

Prošel si školami německými a
českými,
pak se však v Přerově usídlil -
jako učitel,
potom svou ženu ve Vizovicích
poprvé uviděl.

Dále se členem Jednoty bratrské stal,
jen si počkejte, co bude dál.

Tehdy měl šťastné období,
ale válka vše rychle změní,
to každý ví.
Tu zase špatné období měl,
když o svou první rodinu přišel.

Oženil se podruhé
a další děti měl,
radost ale dlouhé trvání neměla,
i jeho druhá žena bohužel zemřela.

Ale to už bydlel v polském Lešně,
když napsal knih skoro dvě stě.

Dokonce i v Turecku a Sýrii
se podle jeho Brány učili.

Třicetiletá válka skončila,
a jeho třetí žena, Jana
si ho vzala.

Domů se už nikdy nepodíval,
zato mnoho dalších zemí procestoval.

Škola hrou se uchytila,
ale spousta jeho dalších knih
v popel se obrátila.

Nejvíce ze všech děl
ho však česko-latinský slovník mrzel.

Nakonec v Amsterdamu zemřel,
ale v našich vzpomínkách jako Učitel
národů navždy utkvěl.

*Šárka Zálešáková
7. třída*